

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

การดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ ปกครองตนเองปกครองคนอื่น เราต้องรู้ต้องเข้าใจ
เพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตร เป็นการพัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาใจ
ไปพร้อม ๆ กัน นี่เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจ ประชากรของโลกปัจจุบันนี้มีอยู่แปดพันกว่าล้านคน
ใช้หลักการนี้ อุดมการณ์นี้เพื่อเข้าสู่อุดมธรรม เน้นมาที่ตัวของเราทุก ๆ คน

เราจะเป็นใครที่ไหนก็เน้นมาที่ตัวเรา เพื่อบริสุทธิ์คุณทางกายวาจาภิรียมารยาท
ทั้งอาชีพ เน้นที่ใจ เน้นที่บริสุทธิ์คุณ หมายถึงเรามาเน้นที่ตัวของเราตัวเอง เน้นที่เจตนา
ถึงจะนำตัวเองได้ ถึงจะนำผู้อื่นได้ เราทั้งหลายถึงจะเป็นมนุษย์ ถึงจะเป็นข้าราชการ
นักการเมืองเป็นนักบวช

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านส่งพระอรหันต์ออกไปเผยแผ่ธรรมะ
เผยแผ่ธรรมบุญ เมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ใหม่ ๆ ทรัพยากร
ของพระอรหันต์นั้นมีน้อย ท่านให้ไปทางละรูปเดียว ไม่ต้องไปหลายรูป

ท่านได้สอบถามในการไปเผยแผ่ธรรมะ

ท่านมีคำถาม พระอรหันต์ที่จะไปเผยแผ่นะ

ถ้าเค้าว่าให้เรา เราจะทำอย่างไร พระอรหันต์ก็ตอบว่ายิ่งดีกว่าเค้าดีเรา

เมื่อเค้าดีเราเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าฆ่าเรา

เค้าฆ่าเราเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเราไปฆ่าเค้า

นี่พูดย่อ ๆ เพื่อให้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจ ประชาธิปไตยก็ต้องปรับเข้าหาธรรมบุญ
รัฐธรรมนูญ สังคมนิยมคนหมู่่มาก มหาชนหมู่่มากนิยม ก็ต้องปรับเข้าหาธรรมบุญ
รัฐธรรมนูญ

การประพฤติการปฏิบัตินี้ พวกเราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจ เราไม่ต้องไปเน้น
ที่ใครหรอก เราไม่ต้องไปแก้ไขที่ใคร เน้นที่เรา แก้ไขที่เรา ปฏิบัติที่ตัวเรา เพื่อเราจะได้
เข้าถึงบริสุทธิ์คุณทั้งทางกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ ยกเลิกสัญญาชตาณที่ที่เป็น
นิติบุคคลตัวตน ที่มีความสำคัญนั้นหมายความว่าเราเป็นเขา เป็นสัตว์เป็นบุคคลตัวตน
ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญนำชีวิต

ให้เข้าใจ ถึงประชากรของโลกจะมีมากถึงแปดพันกว่าล้านก็ไม่ใช่ไร ให้เข้าใจ
นี่เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์และอุดมธรรม ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านส่งพระอรหันต์สาวกออกไปเผยแผ่ธรรมะ เพื่อเป็นหลักการของมนุษย์
เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

สมมติสัจจะทั้งหลายในโลกนี้มีหลายล้านสมมติ ชี้ให้เห็นแง่มุมทั้งหลาย
ทั้งผิดทั้งถูกทั้งดีทั้งชั่ว

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจในความสำคัญของสมมติ สมมตินั้นคือ
การแต่งตั้ง เพื่อเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

ให้ทุกคนเข้าสู่ภาคประพจน์ภาคปฏิบัติ เพราะนี่มันคือกรรมคือกฎแห่งกรรม
คือผลของกรรม เราต้องรู้เรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรม

เราทั้งหลายอย่าพากันประมาท อย่าเพเลิดเพลินอย่าประมาท ปัจจุบันเป็นวาระ
สำคัญแห่งชาติ เพราะทุกอย่างจะก้าวไปด้วยกรรมด้วยการกระทำ ทั้งทางกายวาจา
กิริยามารยาทอาชีวะและทางใจ

เราทั้งหลายต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อเอาธรรมนำชีวิต
เอาธรรมนำชีวิต ถึงจะสมบูรณ์ทุกแห่งทุกมุมด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราทั้งหลายพากันเน้นที่ปัจจุบันให้เต็มที่ ตั้งใจตั้งเจตนา กายวาจา กิริยามารยาท
อาชีวะนี้เป็นเพียงอุปกรณ์ของใจ ใจของเราต้องมีปัญญา ต้องเอาธรรมนำชีวิต
อย่าเอาความรู้สึกนำชีวิต อย่าเอาสัญชาตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตนนำชีวิต
เอาความชอบความไม่ชอบ ลักษณะอย่างนี้เค้าเรียกว่าสัญชาตญาณ มันเป็นนิติบุคคล
ตัวตน

เราทั้งหลายต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราอย่าไปเอาความชอบ
ความไม่ชอบ ให้เราทั้งหลายรู้เข้าใจว่า ความชอบไม่ชอบนี่มันเป็นสัญชาตญาณ
สัญชาตญาณมันจะรักสุขเกลียดทุกข์ระแวงภัย นี่ให้เข้าใจ

ความชอบไม่ชอบนี้เป็นทางที่เราจะต้องเดินผ่านไป

ให้พวกเราเข้าใจเรื่องธาตุ ทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายตนะทั้ง ๖ อายตนะภายนอก มีอยู่ ๖ อายตนะภายในมีอยู่ ๖ อายตนะภายนอกก็ได้แก่ รูปเสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์นี้เป็นอายตนะภายนอก อายตนะภายในก็ได้แก่ตาหูจมูกลิ้นกายใจ อายตนะภายในคือของเก่า อายตนะภายนอกคือของใหม่

เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราก็จะไปตามผัสสะไปตามสิ่งแวดล้อมที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราจะไปเอาความรู้สึกนำชีวิต เอาความชอบไม่ชอบนำชีวิต

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ จะไม่ได้ไปตามผัสสะทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราทั้งหลายถึงจะเป็นผู้มีศีล ศิลปะแห่งชีวิตนะ เราทั้งหลายถึงจะเป็นผู้มีสมาธิ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เราทั้งหลายถึงจะเป็นผู้มีปัญญา รู้ทั้งทางวิทยาศาสตร์ และรู้ทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน เราทั้งหลายจะเข้าถึงความเป็นพระกัน

พระก็คือผู้ที่มีความเห็นถูกต้องมีความเข้าใจถูกต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญนำชีวิต นั่นแหละเค้าเรียกว่าพระ ไม่เอาสัญชาตญาณนำชีวิต เป็นผู้วางภาระเสียแล้ว เป็นผู้ไม่แบกของหนักพาไป

ความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญ เราเรียนหนังสือเพื่อความรู้ความเข้าใจ ค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ ฟังการบรรยายก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ เมื่อเรารู้เข้าใจว่ามนุษย์เราต้องพัฒนาทั้งทางวิทยาศาสตร์พัฒนาทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน

เพื่อให้เข้าใจง่าย เราจะได้เข้าใจเรื่องหลักการบริหารตนเองและบริหารผู้อื่น

ให้ถือหลักความถูกต้อง ความถูกต้องก็ให้เป็นความถูกต้อง ความถูกต้องนั้น
ไม่เป็นพีเป็นน้องกับใคร ความถูกต้องคือความถูกต้อง

การบริหารตัวเองต้องเอาความถูกต้อง การบริหารคนอื่นก็เอาความถูกต้อง

การจะเป็นข้าราชการมันไม่ยาก เป็นนักการเมืองมันไม่ยาก เป็นนักบวชนี่ไม่ยาก
การที่เป็นตัวตนต่างหากเป็นของยาก

เราไม่รู้ไม่เข้าใจไปเรียนก็เพื่อจะให้เรามีตัวมีตน การไปทำงานก็เพื่อจะให้
มีตัวมีตน การเป็นข้าราชการนักการเมืองหรือนักบวชก็เพื่อให้มีตัวมีตน
ตัวตนคือของยากคือความยุ่งยาก

การที่จะเป็นข้าราชการนักการเมือง เป็นนักบวชนี่ไม่ใช่เป็นของยาก เพียงแต่เรา
รู้เข้าใจ พวกเขามีปิติมีความสุขมีอีกคคตาในการทำหน้าที่ ต้องผ่านไปด้วยความรู้
ความเข้าใจ

สัมมาสมาธิต้องตั้งมั่น อย่าใจอ่อนตามสิ่งแวดล้อม อย่าไปใจอ่อนตามตาหูจมูก
ลิ้นกายใจ อย่าไปใจอ่อน สัมมาสมาธิความตั้งมั่นไม่หวั่นไหว ไม่อ่อนแอจนคลอนแคลน
ต้องมีความตั้งมั่น อะไรจะเกิดขึ้น อะไรจะตั้งอยู่ อะไรจะดับไปก็ปฏิบัติไป นี่ถึงจะเป็น
ความดี นี่ถึงจะเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ อย่างต้น อย่างกลาง อย่างละเอียด

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งถูกต้องตามกฎหมายมีลายเซ็นเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติ

ให้เราภูมิใจเพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ เพราะเอาความถูกต้องนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต ต้องมีปิติมีสุขมีเอกัคคตา ถ้าเราไม่มีปิติไม่มีสุขไม่มีเอกัคคตา เราก็จะมีความทุกข์นะ ความทุกข์กับโรคซึมเศร้าก็คืออันเดียวกัน

ให้พวกเราเข้าใจนะ อดีตที่ผ่านมาทั้งหมดนะ ให้เราลบจากใจของเรา ถ้าเราไม่ลบอดีตที่ผ่านมาทั้งหมดออกจากใจของเรา ชื่อว่าเรามีหนี้มีสินนะ จะผิดจะถูกจะดีจะชั่วเราก็ต้องลบออกเป็นเลขศูนย์นะ ถ้าเราไม่ลบอดีต เราก็จะหยุดสัญญาตัวตนของตัวเองไม่ได้ เราก็เข้าถึงสัมมาสมาธิไม่ได้ เพราะมันเป็น นิติบุคคลตัวตน เราจะบริโศกตัวตน ชื่อว่าเราบริโศกความหลงหรือบริโศกของเก่าอยู่ เรายังไม่เข้าถึงธรรมไม่เข้าถึงปัจจุบันธรรมนะ

เราต้องอยู่กับปัจจุบันอยู่กับความสงบ อยู่กับความพอดีความพอเพียงเพียงพอ เพื่อการประพฤติการปฏิบัติของเราจะได้ติดต่อกันเองกัน เข้าถึงความพอเพียง เพียงพอเข้าถึงความพอดี อยู่ตรงกลางอยู่กับความว่างจากตัวตน

สัมมาสมาธิจะถึงเป็นความว่างจากอดีต ว่างจากอนาคต ปัจจุบันก็ว่างจากตัวตน ไม่มีนิรันดร์ทั้ง ๕ ไม่มีอคติทั้ง ๔ เป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นความสงบ เป็นความว่าง เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

เราทั้งหลายต้องพากันลบเรื่องอดีตออกจากใจของเรา เราทั้งหลายถึงจะได้บริโศก ทุกอย่างด้วยความว่าง เราทั้งหลายถึงจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่

ความรู้ความเข้าใจนี้แหละมันจะเป็นความว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ ความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราก็อยากให้มันว่างจากสิ่งที่ไม่มี ว่างจากสิ่งที่ไม่มีนะ มันจะมีประโยชน์อะไร เพราะปกติทุกอย่างมันก็ว่างอยู่แล้ว

เรามีตามันถึงมีรูป ถ้าเราไม่มีตามันก็ไม่มีรูป เพราะทุกอย่างมันว่างอยู่แล้ว
เรามีหูมันก็มีเสียง ถ้าเราไม่มีหูเสียงไม่มีเลย เราต้องเข้าใจความว่างอย่างนี้
เมื่อเรารู้เราเข้าใจอย่างนี้เราจะมีปัญญา มีสมาธิ มีศีล

เราทั้งหลายนะให้รู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจก็จะไม่รู้จักการประพฤติการปฏิบัติ
จะไปหาความสงบจากตาไม่เห็นรูป หูไม่ได้ยินเสียง จมูกไม่ได้กลิ่น ลิ้นไม่ได้ลิ้มรส
ใจไม่ได้สัมผัส อย่างนั้นมันจะมีประโยชน์อะไร

พระนิพพานบ้านของเรามันต้องว่างจากสิ่งที่มีอยู่

เราทั้งหลายต้องรู้ใจทฤษฎีข้อสอบ เพื่อเอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญามาทำงาน
มาเป็นอุปกรณ์เป็นกรรมกรในการประพฤติการปฏิบัติ

เราไม่ได้เอาธรรมนุญนำชีวิตมันไปไม่ได้ เราต้องเอาธรรมนุญนำชีวิตมันถึงจะไปได้
ธรรมนุญรัฐธรรมนุญถึงเป็นทางออกที่ดีที่ประกอบด้วยปัญญา ไม่ใช่ความวอกวน
อยู่ในที่เก่าไปไหนไม่ได้ เป็นวงกลมเป็น **Cycle of life** ไปไหนไม่ได้

เราเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐ ได้รับทรัพยากรอันประเสริฐ ต้องเอาธรรมนำชีวิต
เอาธรรมนุญนำชีวิต เราเอาพระพุทธเจ้าเป็นหลักเป็นตัวอย่างแบบอย่าง

ศาสนาพุทธก็เอาพระพุทธเจ้าเป็นตัวอย่างแบบอย่าง ศาสนาคริสต์ก็เอา
คริสต์จักรนำชีวิต เอาปัญญาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต เป็นตัวอย่างแบบอย่าง
ศาสนาอิสลามก็ต้องเอาพระศาสนามำนำชีวิต เพราะว่าพระศาสนาเป็นบริสุทธิ์คุณ
ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทเป็นบริสุทธิ์คุณ

เราจะเอาตัวเอาตนนำชีวิตได้อย่างไร เพราะมันไม่ถูกต้อง เพราะความถูกต้องมันเป็นสิ่งที่มีอยู่ หนทางเป็นสิ่งที่มีความอยู่ หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมเป็นสิ่งที่มีความอยู่

เราทั้งหลายต้องมารู้มาเข้าใจการประพฤติกการปฏิบัติที่เอาธรรมนำชีวิต ไม่ใช่ของยาก ที่มันยากเพราะเราเอาตัวตนนำชีวิต ตัวตนนั้นคือความไม่ถูกต้อง ตัวตนนั้นมันคือความเสียหาย คือความพินาศ ตัวตนนั้นมันพังทลายเหมือนตึก สตง. ตัวตนนั้นแหละมันพังทลายเหมือนตึก สตง. ให้เราเข้าใจ ถ้าเราเข้าใจ ทุกอย่างจะไม่มีปัญหาในการบริหารตัวเอง ในการบริหารบุคคลอื่น

เรามีลมปราณได้มีโอกาสพิเศษเป็นผู้นำตัวเองและเป็นผู้นำบุคคลอื่น เราต้องเอาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เราทั้งหลายจะได้พากันพัฒนาใจ พัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน

เหมือนท่านพุทธทาสภิกขุ ท่านกล่าวออกมาจากใจจากพระนิพพานว่า เราเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ประเสริฐ ต้องเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววชน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน ย่อมเสียที่ ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พูดถูก ทุกเวลา เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนรุ่ม ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด ทำผิด จิตประวิง แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ฯ